

Skiturene denne påsken foregikk i tankene, her var sol, sjø og varme. I vår lille landsby ble hinduidentene vist fram i en festivalkveld. På stranda holdt den katolske kirke en prosesjon.

Gaten var pyntet med lys, blomster og palmebladdekorasjoner. Først kom en bil med høyttalere på taket. En strøm av ord fosset til folket, og de kan kunsten å snakke fort her.

Prosesjonen ble ledet av kvinner i lange rekker, unge og gamle. De bar på fat med ofringer, røkelse, lys og frukt.

Så fulgte en bil med idolene på lasteplanet. Det var tre av dem, Shiva, Brahma og Vishnu. De var små og mørke i fargen, men glinset i lyset, smurt inn i olje og dynket av roseblader fra folk langs veien.

Så fulgte flere biler med andre idoler, Saraswati, Ganesha, Durga og andre. Deretter kom den levende musikken, trommemusikken og de dansende mennene.

Hinduismen lever i Kerala, tror jeg, men jeg savnet sadhuene og yogiene, dette var et tog av henrykte troende hindulekfolk, tror eg...

Prosesjonen endt tislutt opp en trang passasje opp mot tempelet. Akkurat da gikk jeg ved siden av bilen med de tre idolene. Folk stimet på. Det ble trangt der inne.

Så tok bilen til å rygge, og lasteplanet skubbet meg og andre mot lecamuren. Det ble ståk og oppstandelse og heldigvis stoppet sjåføren i tide før ulykken var ute.

Glad jeg ikke ble most som en mør makrell der og da Takk til Shiva og til Juksakka. De to kan ha noe å snakke om.

Etter hvert ble idolene båret inn i tempelet igjen, men inn dit kom ikke jeg som ikke-hindu. Men folkemassen forsvant bak tempelmurene.

Da jeg gikk var oppkjørselen folketom, men full av sko.

Hinduismen lever visselig. Jeg er også glad jeg overlevde.

Katolikkene eier flere kirken i nabolaget, og den største av dem er donert av en familie med høyt ønske om frelse og nok rupi.

Prosesjonen gikk fra kirken til stranden. Der var det bygd opp en halv mils lang lysgate, med girlandere og store juglete Jesusfigurer i blinkende neon.

Først kom de som bar korsene. Så fulgte andre utvalgte symboler. Høydepunktet var en Kristusfigur på dødsleiet, båret på skuldrene av mange mannfolk.

Dette skjedde langs hele lysgaten. Folk gikk ned på kne i en lang rekke, bøyd hodet mens den hellige figuren ble båret over dem.

Prosesjonen endte i tilbake i kirken. Der stimlet folk sammen. For på denne påskeaften kunne folk berøre Kristus og bli velsignet.

Det hele var en folkelig lysfest i natta på stranda. I den lille byen var gatene fulle, bodene åpne, religion og handel i ett, en folkelig feiring av en indisk, katolsk høytid.

ailo gaup